

Arrest

nr. 220 348 van 25 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 15 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 april 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. KLAPWIJK, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 2 maart 2019, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 3 april 2019 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per drager op 3 april 2019 aan verzoekster werd betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en van Murursade origine te zijn. U bent geboren in Mogadishu. U hebt daar van uw geboorte tot uw vertrek gewoond in de wijk Hodan. Uw vader had psychische problemen en verdween toen u 2 jaar oud was. Daarna werd uw gezin ondersteund door uw oom Abdi Mohamed Mohamoud. Uw moeder ging daarnaast groenten verkopen. Hierdoor stond u vaak in voor het huishouden. Op 20 oktober 2018 werd u voor een eerste keer telefonisch gecontacteerd door een lid van Al Shabaab. Dit lid van Al Shabaab vroeg of u met hem wou trouwen. U weigerde. Na drie dagen kreeg u opnieuw telefoon van Al Shabaab met de boodschap dat u met hen diende samen te werken. Al Shabaab wou dat u hen in de toekomst zou helpen met het binnensmokkelen van explosieven bij mensen werkzaam voor de Somalische autoriteiten. Opnieuw weigerde u. Later zijn twee leden van Al Shabaab bij u thuis gekomen. Ze vroegen aan uw moeder of u met één van hen wilde trouwen en of u met hen zou samenwerken. Toen uw moeder weigerde, werd ze met een pistool bedreigd, waarna ze vertrokken. Na één week kwamen ze echter terug naar jullie woning. Opnieuw heeft uw moeder geweigerd. Twee dagen later werd uw moeder in uw wijk ontvoerd door Al Shabaab. Ze werd één dag en één nacht vastgehouden. Nadat u aanvaarde alles te zullen doen wat Al Shabaab van u vroeg, werd uw moeder vrijgelaten. Hierna heeft u een andere simkaart genomen voor uw gsm. Na drie dagen bij uw tante te hebben verbleven verliet u het land. Vijftien dagen nadat u een nieuwe simkaart had genomen werd u opnieuw telefonisch gecontacteerd door Al Shabaab. Op 28 februari 2019 verliet u Somalië. U reisde met een vals Deens paspoort op uw eigen naam met geboorteplaats Merca. U stelde ook dat de in het paspoort vermelde geboortedatum niet correct is en dat u in werkelijkheid geboren zou zijn op 1 januari 2000. Op 2 maart 2019 werd u tegengehouden in de luchthaven van Zaventem en deed u een verzoek om internationale bescherming. Ter staving van uw verzoek legt een medisch attest voor opgesteld door de arts van het Transitcentrum Caricole, waarin wordt vastgesteld dat u enkele littekens heeft.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot uw identiteit en uw nationaliteit door het verstrekken van valse documenten (u reisde immers met een vals Deens paspoort met geboorteplaats Merca), rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bovendien heeft u gepoogd de autoriteiten te misleiden door valse informatie te verstrekken aangaande uw asielmotieven (zie verder).

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen dient te worden besloten dat u er niet in slaagt elementen aan te dragen die het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) ervan overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Vooreerst dient gewezen te worden op een aantal inconsistenties en tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven ondermijnen.

Zo legt u inconsistente verklaringen af over het moment van uw vertrek uit Somalië. Zo verklaart u aanvankelijk drie dagen na de vrijlating van uw moeder Somalië te hebben verlaten (CGVS, p.19). Iets later verklaart u dat u nog in Mogadishu was 15 dagen nadat u van simkaart veranderde. U veranderde volgens uw verklaringen echter van simkaart op dezelfde dag dat uw moeder werd vrijgelaten. Uw verklaringen hieromtrent zijn dan ook duidelijk inconsistent. Wanneer u met deze inconsistentie wordt geconfronteerd herhaalt u gewoon dat uw moeder niet van thuis werd meegenomen (CGVS, p.23-24).

Daarnaast legt u tegenstrijdige verklaringen af over waar en wanneer uw moeder ontvoerd werd door Al Shabaab. Zo verklaart u aanvankelijk op het Commissariaat-generaal dat de Al Shabaab leden een week na hun tweede bezoek opnieuw naar jullie woning kwamen, waar ze uw moeder meenamen (CGVS, p.18). Later tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u plots dat zij uw moeder twee dagen na hun tweede bezoek aan uw huis ergens in de wijk ontvoerden. Waar in de wijk uw moeder dan precies zou ontvoerd zijn wist u trouwens niet te zeggen (CGVS, p.28-29).

Voorts is het opmerkelijk dat u tijdens uw onderhoud met de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) helemaal niets vermeldde over de ontvoering van uw moeder door Al Shabaab (DVZ Vragenlijst, vraag 5). Nochtans is dit één van de belangrijkste elementen in uw relaas. U werd hier dan ook mee geconfronteerd op het Commissariaat-generaal en gevraagd waarom u dat toen niet vermeldde. Als reactie stelt u dat u gewoon antwoordde op de vragen die u daar gesteld werden. U vraagt zich af of u dan alles zelf moest toevoegen. U geeft aan dat men u ten tijde van het eerste interview meldde dat u enkel moest antwoorden op wat men u gevraagd werd en dat u tijdens het tweede onderhoud bijkomende verklaringen kon afleggen (CGVS, p.31-32). Het blijft echter opmerkelijk dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken helemaal niets vermeldde over het feit dat uw moeder werd ontvoerd door Al Shabaab.

Ten tweede dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen vaag en lacunair zijn.

Zo dient opgemerkt te worden dat u bijzonder weinig weet over de persoon met wie u zou moeten gaan trouwen. U kan enkel vaagweg zeggen dat hij zei dat hij Ali noemde. De rest van zijn naam kent u echter niet. Wanneer u wordt gevraagd tot welke clan deze persoon behoorde moet u het antwoord schuldig blijven. Nochtans verklaart u dat de persoon met wie u moest trouwen in uw eigen wijk woonde. U verklaarde namelijk zelf dat iedereen in uw wijk elkaar kent. U werd dan ook gevraagd waarom u de volledige naam en clan van deze persoon niet kent, aangezien deze persoon in uw wijk woont en aangezien u verklaart dat iedereen elkaar daar kent. Als reactie verklaart u vreemd genoeg dat u zelf enkel de burens kent en dat u nog geen contact had met de jongens. U werd daarna gevraagd of uw familie niet van andere mensen hoorde wie deze jongens waren, aangezien ze jullie twee maal thuis bezochten. Als reactie stelt u dat uw familie dat niet hoorde van andere mensen. U stelt vaagweg dat die jongens enkel zeiden dat ze Mujahid waren. Over het tweede Al Shabaab lid waarmee u persoonlijke problemen kende weet u nog minder. Zo kent u niet eens de naam van deze persoon en weet u niet van welke clan hij afkomstig is (CGVS, p.20-22). Daarnaast weet u ook niet te zeggen op welke datum Al Shabaab jullie een eerste keer thuis bezocht heeft. (CGVS, p.26).

Verder weet u, zoals hierboven reeds vermeld, niet te zeggen waar uw moeder zich bevond toen zij door de Al Shabaab leden werd ontvoerd. Nochtans kan verwacht worden dat jullie daar na haar vrijlating door Al Shabaab over gesproken zouden hebben. U kan enkel vaagweg stellen dat zij ergens in de wijk Seybiano was op het moment van haar ontvoering. U legt ook erg vage verklaringen af over de gevangenschap van uw moeder. Wanneer u wordt gevraagd wat uw moeder u juist vertelde over haar gevangenschap, antwoordt u dat ze haar vertelden dat ze haar op een slechte manier gingen vermoorden en dat ze verantwoordelijk was voor haar dochter. Al Shabaab zou uw moeder er ook veel bedreigd hebben. Wanneer u echter wordt gevraagd of uw moeder nog iets vertelde over haar gevangenschap antwoordt u dat ze er daarnaast niets over vertelde. Wanneer u wordt gevraagd of uw moeder u iets vertelde over de ruimte waarin ze opgesloten was, antwoordt u vaagweg dat ze vertelde dat ze in een ruimte zat die leek op het lokaal waarin u uw persoonlijk onderhoud had. U voegt vaagweg toe dat ze vertelde dat ze het licht aandeden wanneer ze binnen kwamen en dat ze het licht uitdeden wanneer ze naar buiten gingen. Wanneer u echter wordt gevraagd of uw moeder u daar nog iets over vertelde, antwoordt u dat ze daar niets anders over vertelde. Wanneer u wordt gevraagd of uw moeder u iets vertelde over het eten dat ze kreeg gedurende haar gevangenschap of op welke manier ze er naar toilet moest gaan, kan u kort antwoorden dat ze haar eten gaven maar dat ze niet kon eten omdat ze in shock was door haar gevangenschap. Wanneer u wordt gevraagd of ze daar nog iets over vertelde, antwoordt u dat ze daar niets anders over vertelde (CGVS, p.29-30). De verklaringen die u aflegt in verband met de gevangenschap van uw moeder kunnen dan ook allerminst doorleefd genoemd worden.

Tot slot dient gewezen te worden op een aantal opmerkelijke onwaarschijnlijkheden en bevreemdende elementen die uw vluchtmotieven verder ondermijnen.

Zo is het bevreemdend dat u geen klacht gaan indienen bent bij de Somalische autoriteiten om bescherming te zoeken (CGVS, p.23). U verklaart namelijk zelf dat er in uw wijk veel mensen woonden die werkzaam waren voor de Somalische autoriteiten (CGVS, p.17). U werd dan ook geconfronteerd met het feit dat Al Shabaab niet meer aan de macht is in Mogadishu. U werd geconfronteerd met het feit dat u zelf zegt dat veel mensen van de Somalische autoriteiten in uw wijk wonen. U werd gevraagd waarom u dan geen klacht bent gaan indienen bij de Somalische autoriteiten om bescherming te zoeken. Als reactie stelt u dat een dergelijke klacht geen nut heeft aangezien de Somalische autoriteiten de macht niet hebben om Al Shabaab te bestrijden (CGVS, p.23).

Daarnaast is het bevreemdend dat u pas laat maatregelen neemt om uzelf te beschermen. Zo stelt u dat u pas na de ontvoering en vrijlating van uw moeder verhuisde naar uw tante en een nieuwe simkaart voor uw gsm kocht. Wanneer u wordt gevraagd of u daarnaast nog andere maatregelen nam om uzelf te beschermen. Nochtans was u over de loop van verschillende weken twee keer thuis benaderd geweest door Al Shabaab en had u verschillende dreigtelefoons van hen gekregen. Het is dan ook heel opmerkelijk dat u gedurende die weken geen enkele maatregel nam om uw leven en het leven van uw familie te beschermen (CGVS, p.23).

Het door u voorgelegde medisch attest kan aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Er kan immers enkel uit afgeleid worden dat u enkele littekens heeft. De in het attest vermelde orzaak hiervan berust volledig op uw eigen verklaringen.

Gezien bovenstaande elementen dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen betreffende uw vluchtmotieven ongeloofwaardig zijn zodat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 25 september 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van (complexe) terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u

afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 25 september 2018) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van alEurostation, Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. In de onderzochte periode dient er vastgesteld te worden dat het aantal gewelddadige incidenten licht is gestegen. De stijging ligt vooral aan de toename van de gevechten tussen de verschillende gewapende groepen en de veiligheidsdiensten. Het geweld tegen burgers, of waar burgers het slachtoffer van kunnen worden, door de verschillende actoren is in deze periode gedaald. Het totaal aantal geschatte burgerslachtoffers in de hoofdstad daalt in deze verslagperiode. De veiligheidsincidenten die zich in Mogadishu hebben voorgedaan kaderen nog steeds binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad. Zo neemt een groot deel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt enerzijds de vorm aan van complexe aanslagen, bomaanslagen en zelfmoordaanslagen waarvan het merendeel wordt opgeëist door al-Shabaab. Andere aanslagen worden door niemand opgeëist. Deze (complexe) aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of –instellingen en op veiligheidskonvoeien en checkpoints. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, AMISOM-personeel, een districtsvoorzitter, journalisten, medewerkers van ngo's en internationale organisaties, clanoudsten, een jongerenactivist, de vader van een personeelslid van de militaire rechtbank, een leraar, belastinginners, een lid van de Jemenitische ambassade, zakenlui, en soms ook gewone omstaanders. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. Naast bovenvermelde (complexe) aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, die ook burgerdoden maken. Het gaat om politiek gemotiveerde clanconflicten, criminaliteit, conflicten over grondbezit, confrontaties tussen de ordediensten en mortieraanvallen, onder meer (op AMISOMdoelwitten) in de buurt van het stadion van Mogadishu, die aan al-Shabaab worden toegeschreven. In de verslagperiode vielen 3 burgerdoden bij dergelijke mortieraanvallen. In 2017 is in Mogadishu de Mogadishu Stabilisation Unit opgericht. Deze unit focust zich ook op de ontwapening van de bevolking en van illegale milities. Dankzij deze unit is het aantal aanvallen door al-Shabaab in Mogadishu tijdens de ramadan verder blijven dalen. In 2018 is voor wat betreft Somalië het aantal spectaculaire acties van al-Shabaab tijdens de ramadanmaand gedaald en zijn er minder dodelijke slachtoffers gevallen. Het is de eerste keer in drie jaar tijd dat er tijdens de ramadan geen grote aanval wordt gepleegd door al-Shabaab in Somalië.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG

[2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's en de vastgestelde stijging van het aantal veiligheidsincidenten in Mogadishu, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die geweld en klimaatverandering ontvluchten. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in de gezondheidszorg en het onderwijs - in 2018 leggen leerlingen uit meer dan 300 secundaire scholen doorheen de stad hun eindexamens af in 63 examencentra -, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Naast de terugkeer van de diaspora creëren ook de uitbreiding van de overheidsadministratie, de toename van het aantal humanitaire organisaties en de opening van ambassades een groeiende vraag naar goederen en diensten. De vraag naar ongeschoolde arbeid in Mogadishu neemt toe, en omwille van de verbeterde veiligheidssituatie trekken ook vanuit het binnenland ongeschoolde krachten naar Mogadishu. In sectoren waarvoor weinig gekwalificeerde arbeidskrachten beschikbaar zijn, worden zelfs werknemers uit het buitenland gerekruteerd. Voorts blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, een eerste mini-marathon in 2018, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en de organisatie van een TEDxconferentie en sinds 2015 een jaarlijkse boekenbeurs. Eind december 2017 opent aan het strand een nieuw prestigieus hotel. In mei 2018 heropent autofabrikant Toyota een kantoor in Mogadishu, na 30 jaar afwezigheid. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarop deze beslissing werd gebaseerd werd toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekster voert aan dat zij bedreigd werd door Al Shabaab die haar onder druk zetten om met hen samen te werken en om met één van hun leden te trouwen. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd vooreerst omdat een aantal inconsistenties en tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van het relaas ondermijnen. Zo stelt de bestreden beslissing vast dat verzoekster geen eenduidige verklaringen aflegt over het ogenblik van haar vertrek uit Somalië, noch over waar en wanneer verzoeksters moeder zou ontvoerd zijn. Dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken helemaal niets vermeldde over de ontvoering van haar moeder acht de bestreden beslissing opmerkelijk aangezien dit één van de belangrijkste elementen uit het relaas van verzoekster is. De bestreden beslissing stelt voorts vast dat verzoeksters verklaringen vaag en lacunair zijn, in het bijzonder wat betreft de persoon met wie verzoekster zou moeten trouwen en over wie verzoekster enkel kan aangeven dat hij Ali heet, zonder meer. Verzoekster kan amper iets meedelen over de ontvoering van haar moeder terwijl kan worden verwacht dat zij het hier beiden, na diens vrijlating, uitgebreid over zouden gehad hebben. Tot slot stelt de bestreden beslissing nog vast dat het bevreemdend is dat verzoekster geen klacht is gaan indienen bij de Somalische overheid om bescherming te zoeken, temeer nu er verschillende personen in de wijk bij de overheid werkten en Al Shabaab niet langer aan de macht is in Mogadishu. Ook de laattijdigheid van het ogenblik waarop verzoekster maatregelen nam om haarzelf te beschermen ondermijnt de geloofwaardigheid van het relaas verder.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoekster verwijst naar haar verklaringen zoals afgelegd tijdens haar persoonlijk onderhoud van 28 maart 2019 in het TCC doch voert vervolgens geen enkel verweer tegen bovenstaande motieven die derhalve overeind blijven, door de Raad worden overgenomen en worden beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verzoekster beperkt haar verweer tot de verwijzing naar haar profiel van jonge, kwetsbare, alleenstaande vrouw van 20 jaar en betoogt dat de verwerende partij dit profiel had moeten toetsen aan

de bevindingen van het rapport COI Focus van 25 september 2018 met betrekking tot de situatie van vrouwen en kinderen als lid van een sociale groep door de Geneefse Vluchtelingenconventie en de rechtspraak hierover.

Hoger is vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas ongeloofwaardig is omwille van de vele tegenstrijdigheden en vaagheden in haar relaas. Een kandidaat-vluchteling dient zowel een gegronde vrees voor vervolging als de reden van deze vervolging wegens het behoren tot een sociale groep aan te tonen wat verzoekster *in casu* niet doet. Bij het ontbreken van een gegronde vrees voor vervolging is het behoren tot een sociale groep geen bewijs van de hoedanigheid van vluchteling; dit dient dan ook niet nader onderzocht te worden.

Gelet op wat vooraf gaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster heeft verklaard geboren te zijn in Mogadishu waar zij woonde tot haar vertrek naar Europa. Het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zal dan ook beoordeeld worden ten opzichte van de situatie in Mogadishu. Uit de "COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 25 september 2018 toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in Mogadishu, Somalië, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing stelt hierover als volgt: *"Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 25 september 2018) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van alEurostation, Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. In de onderzochte periode dient er vastgesteld te worden dat het aantal gewelddadige incidenten licht is gestegen. De stijging ligt vooral aan de toename van de gevechten tussen de verschillende gewapende groepen en de veiligheidsdiensten. Het geweld tegen burgers, of waar burgers het slachtoffer van kunnen worden, door de verschillende actoren is in deze periode gedaald. Het totaal aantal geschatte burgerslachtoffers in de hoofdstad daalt in deze verslagperiode. De veiligheidsincidenten die zich in Mogadishu hebben voorgedaan kaderen nog steeds binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad. Zo neemt een groot deel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt enerzijds de vorm aan van complexe aanslagen, bomaanslagen en zelfmoordaanslagen waarvan het merendeel wordt opgeëist door al-Shabaab. Andere aanslagen worden door niemand opgeëist. Deze (complexe) aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of –instellingen en op veiligheidskonvoien en checkpoints. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, AMISOM-personeel, een districtsvoorzitter, journalisten, medewerkers van ngo's en internationale organisaties, clanoudsten, een jongerenactivist, de vader van een personeelslid van de militaire rechtbank, een leraar, belastinginners, een lid van de Jemenitische ambassade, zakenlui, en soms ook gewone omstaanders. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld*

nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. Naast bovenvermelde (complexe) aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, die ook burgerdoden maken. Het gaat om politiek gemotiveerde clanconflicten, criminaliteit, conflicten over grondbezit, confrontaties tussen de ordediensten en mortieraanvallen, onder meer (op AMISOMdoelwitten) in de buurt van het stadion van Mogadishu, die aan al-Shabaab worden toegeschreven. In de verslagperiode vielen 3 burgerdoden bij dergelijke mortieraanvallen. In 2017 is in Mogadishu de Mogadishu Stabilisation Unit opgericht. Deze unit focust zich ook op de ontwapening van de bevolking en van illegale milities. Dankzij deze unit is het aantal aanvallen door al-Shabaab in Mogadishu tijdens de ramadan verder blijven dalen. In 2018 is voor wat betreft Somalië het aantal spectaculaire acties van al-Shabaab tijdens de ramadanmaand gedaald en zijn er minder dodelijke slachtoffers gevallen. Het is de eerste keer in drie jaar tijd dat er tijdens de ramadan geen grote aanval wordt gepleegd door al-Shabaab in Somalië.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's en de vastgestelde stijging van het aantal veiligheidsincidenten in Mogadishu, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die geweld en klimaatverandering ontvluchten. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in de gezondheidszorg en het onderwijs - in 2018 leggen leerlingen uit meer dan 300 secundaire scholen doorheen de stad hun eindexamens af in 63 examencentra -, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Naast de terugkeer van de diaspora creëren ook de uitbreiding van de overheidsadministratie, de toename van het aantal humanitaire organisaties en de opening van ambassades een groeiende vraag naar goederen en diensten. De vraag naar ongeschoolde arbeid in Mogadishu neemt toe, en omwille van de verbeterde veiligheidssituatie trekken ook vanuit het binnenland ongeschoolde krachten naar Mogadishu. In sectoren waarvoor weinig gekwalificeerde arbeidskrachten beschikbaar zijn, worden zelfs werknemers uit het buitenland gerekruteerd. Voorts blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, een eerste mini-marathon in 2018, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en de organisatie van een TEDxconferentie en sinds 2015 een jaarlijkse boekenbeurs. Eind december 2017 opent aan het strand een nieuw prestigieus hotel. In mei 2018 heropent autofabrikant Toyota een kantoor in Mogadishu, na 30 jaar afwezigheid. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een

internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

Verzoekster betoogt dat het COI rapport dateert van 25 september 2018 waarbij de verslagperiode de veiligheidssituatie betreft van 1 januari 2018 tot 1 juli 2018 terwijl de bestreden beslissing meer dan zes maanden na de verslagperiode genomen is.

Verzoekster blijft echter in gebreke stukken bij te brengen waaruit zou blijken dat blijkt dat de analyse van de veiligheidssituatie van de verwerende partij niet correct of niet langer actueel zou zijn. Aldus wordt de hiervoor geciteerde analyse door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende april tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER

